

job/øst

ÉN JOBSEKTION - TRE GANGE SÅ MANGE MULIGHEDER

HORSENS FOLKEBLAD • MIDTJYLLANDS AVIS • VEJLE AMTS FOLKEBLAD/FREDERICIA DAGBLAD

Coach Mette Nielsen har højt til loftet og er gerne med til at skabe lys og afklaring over de problemer, som personer eller virksomheder måtte have. (Foto: Martin Ravn)

Menneskets smørekan

Coach Mette Nielsen håndterer glæde og tårer - og hjælper med at finde vej ud af kaos

Tekst: Hans Hønborg
Foto: Martin Ravn

Enhver virksomhed med respekt for sig selv passer sin maskinpark, så den altid er i topform. Men hvem går egentlig rundt med smørekanen til dem, der passer maskinerne? spørger certificeret coach Mette Nielsen fra sit lokale i det nyetablerede Horsens Sundhedshus.

For hun har prøvet coach-arbejdet „i marken“ og på fabriksgulvet, hvor hun hurtigt fandt ud af, at der er masser at snakke om.

Mænd og følelser

- Alt det der med, at mænd på fabrikker har svært ved at snakke om følelser, det passer ikke. Tværtimod har jeg oplevet, at der var mange, der ville snakke. Og hold da op for en indsigt man pludselig får, om hvordan de folk går og tænker over, at deres store

børn har fået dummebøder, og at en derhjemme havde dødssyg ægtefælle, siger hun.

På den konto har hun ikke været med til at formulere personalepolitik og få den indført i praksis - og i øvrigt oplevede, at sygefraværet faldt markant.

- Det handler jo også om, at man giver folk plads til at kunne snakke om disse ting. For der er brug for det. Bl.a. er det med til at give dem troen på, at der jo også er et godt liv til dem, pointerer hun.

For hende er det et spørgsmål om at stille sig til rådighed og få folk til selv at finde veje ud af det kaos, der til tider kan herske i ethvert menneske.

- Tit er det sådan, at vi har nogle livsvilkår, som vi ikke kan ændre på. Eksempelvis hvis man tager den mor, der forleden stod frem og fortalte om sit liv efter, at hendes datter var blevet knivdræbt til en gymnasiefest i Aalborg for nogle år siden.

- Der er på den måde nogle livsvilkår, som man bare ikke kan ændre ved. Men hvor man jo godt kan få sig et godt liv på trods af det, siger hun.

- Det handler jo i høj grad om, hvad man vælger. Om man vil blive ved med at kigge på medaljens bagside, eller om man vil kigge på forsidens også, siger hun.

Imidlertid er der ingen lette svar fra Mette Nielsen.

- Det er jo mig, der stiller spørgsmålene. Og så er det personen selv eller virksomheden selv, der finder svarene. Jeg kan ikke give svar på, hvad der er det rigtige for andre. Men jeg kan selvfølgelig altid spørge ind til de ting, der bliver sagt, siger hun.

Anerkendelse

Konkret tager hun derfor altid udgangspunkt i at anerkende den eller de personer, der sidder over for hende.

Det er nemlig en forudsætning for, at der kan blive åbnet op for de ting, der presser sig på. Og så har hun et godt blik for kropssproget.

- Man kan godt sige, at kropssproget sladrer. Nogle gange kan man simpelthen se, at en person kommer til at slappe helt af, når noget bestemt er blevet sagt. Skuldrene falder ned. Tit er det også sådan, at personen bare snakker videre og ikke selv registrerer det. Det er der, jeg bryder ind, og beder personen om at gå tilbage til, hvad der lige blev sagt, siger hun.

- Derudover kan det også være et lille smil, der afslører, eller at tårerne begynder at trille, fortæller hun.

Mette Nielsen er egentlig uddannet sygeplejerske - og hun ser sig selv som en person med fokus på pleje og omsorg for andre.

Personligt kaos eller ting i hårdknude er nemlig ofte udgangspunktet for de mennesker, der sidder over for Mette Nielsen.

- Det er lidt som at trevle garn op. Det skal først vikles ud, før vi kan skabe ny udvikling, derfor skal vi først have sorteret problemerne

op i forskellige bunker. Og derefter kan vi prioritere dem. Så det er et spørgsmål om at skabe orden i det hele og få lavet en plan, der giver mulighed for, hvordan der bliver taget hånd om problemerne, siger hun.

Til gengæld er det meget individuelt, hvordan folk forholder sig til problemerne.

- Det kan være meget forskelligt. Nogle gange kan vi snakke os frem til et mål i løbet af en halv time og få processen formuleret på den næste. I andre tilfælde kan det tage meget lang tid overhovedet at få sat sig et mål, siger hun.

Derudover kan der til tider være flere parter inde over.

- Eksempelvis kan det være en familie, hvor børnene er kede af, at far aldrig har tid til fodbold, og hvor hustruen er bekymret for den store arbejdsmængde, som han har. Nogle gange kan det løses ved, at faderen får skrevet fodbolden ind i sin kalender og i øvrigt lover at få tjekket sit blodtryk flere gange årligt, siger hun.

Krise-coach

Hun er heller ikke i tvivl om, at de nuværende tider med finanskrisen sætter mennesker under pres - og det vel at mærke hele vejen rundt. I den sammenhæng er det vigtigt at have

fokus på, hvad der rent faktisk sker.

- Selvfølgelig er det et spørgsmål om få taget ordentlig afsked med de folk, der desværre ikke længere er plads til. Men der skal i den proces også være fokus på dem, der bliver tilbage. Det er sådan, at når en forlader en organisation, så er det i princippet en helt ny organisation, hvor man er nødt til at forholde sig til, at meget har ændret sig, siger hun.

I det hele taget så hun gerne, at der blev snakket mere på de danske arbejdspladser i krisetiderne. Ikke mindst mellem ansatte og cheferne.

- Jeg vil som minimum sige, at en chef skal snakke to minutter hver dag med hver af sine ansatte. Det er den måde, hvor chefen rent faktisk viser, at man har interesse for, hvad de ansatte sidder med, og det giver samtidig den ansatte en forståelse for, hvordan chefen tænker. Ellers kan man risikere, at der opstår rygtedannelser, for hvorfor er det nu lige, at chefen ikke vil snakke med mig, og betyder det, at jeg er den næste, der ryger, siger hun.

Coach fik sat værdier på cykelhold

SIDE 23